

At ødsle saadan med den halve Verdens Kraft, hæmmer den menneskelige Udvikling. Den hjemmebundne Kvinde er en Hemsko paa den hele Verden. Gør en Forandring heri! Lad Kvinden staa paa egne Ben som en fri, intelligent, ædel, menneskelig Skabning, og læg de stakkels forældede »hjemlige Industrigrene« ind i Fortidens historiske Arkiver, og lad god moderne Industri indtage deres Plads. — Naar Vand og Belysning saa helt ud er en Samfundssag, hvorfor er man saa bange for et lignende Fremskridt m. H. t. Madforsyningen? »Det hellige Spiseritual« forrettes fremdeles i Hjemmets Allerhelligste, men den én Gang lige saa hellige, sidestillede Køgekunst forsvinder mere og mere derfra. Endnu vil man længe tro paa Nødvendigheden af denne Spisning i Hjemmet, men det er dog en Kendsgerning i den arbejdende Verden, at næsten alle Mænd midt paa Dagen indtager et fælles Maaltid, og i de senere Aar tiltager denne Skik, saa man ser Mænd, Kvinder og hele Familier indtages deres Maaltider sammen med andre — og Spisekvarterernes udmærkede Beskaffenhed stiger i Forhold.

Vender vi os til den anden vigtige, hjemlige Industrigren, Barneplejen, ser vi ogsaa lovende Tegn paa Bedring. De velstillede forlanger en »uddannet Barnepige«, og for den fattige Befolkning gør Vuggestuer og Asylter udmærket god Nytte.

— Lad os en Gang tænke os Kvinden i Arbejde udenfor Hjemmet. »Hjem! naar Kvinderne er ude! en Umulighed!« Ja, hvis Hustruen aldrig var hjemme, vilde det intet Hjem være; men vilde Hjemmet forsvinde i Luften, om hun var fraværende, mens Faderen var ved sit Arbejde og Børnene i Skole? Kan det gøre en Mand urolig, at Hustruen har passende Beskæftigelse, naar Børnene er i Skolen?

To »praktiske Hindringer« stiller sig i Vejen: 1) det huslige Arbejde og 2) de Børn, der er under Skolealderen. Det huslige Arbejde forsvinder hurtigt, idet det gaar over i faglige Hænder, og saa har de ledige Kvinder kun én Undskyldning — de ganske smaa Børn. Dette er en meget vægtig Undskyldning. Kræver Barnets Vel hendes stadige Tilsyn, maa hun forblive i Hjemmet. Men — vore Hjem er ikke planlagte eller indrettede for Smaabørns Bedste; og den isolerede, hjemmebundne Moder er ikke skikket til at opdrage dem paa rette Maade. Det Kendskab, vi har til

småa Børns gode Pasning i Dag-Plejahjem, viser et langt bedre Resultat m. H. t. deres Sundhed og Tilfredshed. Et lille nyfødt Barn fører en langt lykkeligere, sundere, roligere Tilværelse, naar det passes af en flink, uddannet Plejer, end naar det kommer bort fra disse dygtige Hænder, og den lille overlades til den unge, uerfarne, ængstelige Moder. »Men Plejeren elsker ikke Barnet,« indvender man kraftigt. Naa, ja, hvad saa? Kan ikke Moderen elske det, og Plejeren passe det?

Dette er med faa Ord den hele Sag. Moderen skammer sig ikke for at ty til Doktoren, naar Barnet fejler noget; hvorfor skulde hun saa kraftigt nægte at benytte sig af lige saa dygtig Hjælp i de første 5 Aar af Barnets Liv? De Aar, i hvilke den klare Dødelighedsstatistik tydeligt aabenbarer hendes Udygtighed.

Dette medfører store Forandringer baade i vore Forestillinger om Hjemmet og i vor materielle Omsorg for det. Hvorfor ikke? Vækst er Forandring, og her er Trang til Vækst. Langsomt, gradvis, ved uafbrudte Forsøg skal vi nok finde ud, hvordan vi skal møde de nye Krav. Forsøg gøres for Tiden i alle Samfundsklasser.

Manden og Kvinden i Fællesskab, bægge befriede for det meste af den personlige Omsorg, vil være bedre i Stand til at erkende store, sociale Krav og møde dem.

Ethvert nyt Slægtled af Børn, som er sundere fra Fødslen af, bedre opfostret, og som faar udviklet alle sine Evner fuldt ud, vil tilføre Verden en bestandig voksende Strøm af Lykke og Kraft.

Da skal man se Samfundet gaa frem. Naar Pligtfølelse, Ærefrygt og Kærlighed i Sandhed overføres til den Verden, vi lever i, vil dette have sin naturlige, uundgaelige Indflydelse og til sidst gøre Verden til vort Hjem.

Saa vidt Mrs. G. Trods hendes bestemte ofte gentagne Udtalelse om, at hun ikke vil tage noget godt fra Hjemmet, men tvertimod gøre det bedre, har man noget svært ved at tro paa det absolut gode Resultat af alle disse radikale Reformere. En Del kan man underskrive, og man kan istemme hendes Ønske om, at det daglige store Maskineri med Mad, Opvask, Rengøring o. s. v. maatte kunne gøres enklere, men man kan ikke lade være med at synes — for at slaa ned paa Bogens svageste